

til Landbrugsministeren, der derefter paa nærmere Betingelser kan meddele Vedkommende Autorisation dertil.

2. Det er kun tilladt at forsyne slagtet Fjerkræ med saadan Mærkning, naar Autorisation dertil er meddelt.

§ 4.

Landbrugsministeren bemyndiges til med Tilslutning af Danmarks Fjerkræavlerforening og Fællesudvalget for Fjerkræavl i det Omfang, som Fjerkrætuberkulosens Bekæmpelse maatte gøre det paakrævet, at paabyde, at slagtet Fjerkræ kun maa falbydes og forhandles, naar det har været underkastet Dyrslægeundersøgelse og er mærket, jfr. §§ 2 og 3.

§ 5.

Landbrugsministeren træffer de fornødne Foranstaltninger til Forebyggelse af, at der herfra Landet udføres slagtet Fjerkræ, — derunder Konserves fremstillet heraf —, der er fordærvet, eller er angrebet af nogen Sygdom, saaledes at det ikke er egnet til Menneskeføde.

§ 6.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft 4 Uger efter Lovens Bekendtgørelse i Lovtidende.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fjerkrætuberkulosen er en selvstændig Sygdomsform, der vedligeholdes ved Smitteoverførelse fra Fjerkræ til Fjerkræ, derimod ikke ved Smitte fra tuberkuløse Mennesker eller Dyr. Den forekommer fortrinsvis hos Høns og Kalkuner, men ogsaa hos andet Fjerkræ. Hos Hønsene angribes fortrinsvis Fordøjelsesorganerne, og i langt de fleste Tilfælde kommer det til Saardannelser i Tarmkanalen. Da Tuberkelbaciller altid er til Stede i overordentlig stort Antal i de sygeligt forandrede Organer, finder der ofte enorm Udskillelse af Baciller Sted med de angrebne Dyrs Ekskrementer. Herved inficeres Jordbunden, og Muligheden for en fortsat Spredning af Sygdommen er da til Stede, saa meget mere som Bacillerne kan holde sig levende i Jord og Snavs i indtil $\frac{1}{2}$ Aar og muligvis endnu længere.

Fjerkrætuberkulosen har efterhaanden opnaaet en betydelig, i visse Dele af Landet en højst foruroligende Udbredelse, særlig indenfor Hønsbestanden, saaledes at dens Bekæmpelse er paatrængende nødvendig.

Foruden det direkte Tab, Sygdommen foraarsager dels ved at foranledige forrin-

get Æglægning og dels ved, at de angrebne Dyr afmagres og ofte er uanvendelige til Menneskeføde, medfører Fjerkrætuberkulosen ogsaa paa anden Maade uheldige Forhold af stor økonomisk Rækkevidde, idet Fjerkræet, der ikke under naturlige Forhold smittes fra tuberkuløse Dyr, kan overføre Smitte til Dyr, naar det selv lider af Tuberkulose.

En Smitteoverførelse til Svinet forekommer meget almindeligt, og i mange Egne af Landet kan man gaa ud fra, at mere end Halvdelen af de ved Slagtningen af Svin paa Svin slagterierne forefundne Tilfælde af Tuberkulose skyldes Smitte fra Fjerkræet. Selv om den saaledes overførte Fjerkrætuberkulose hos Svinet i langt de fleste Tilfælde forløber paa en godartet Maade og kun giver Anledning til lokale Sygdomsprocesser, medfører den dog, at et meget stort Antal Svinekroppe maa tilbageholdes fra Udførsel til England. Flere af vore Svin slagterier har derfor ogsaa ved Hjælp af de der ansatte kontrollerende Dyrslæger iværksat et Arbejde for at hæmme Fjerkrætuberkulosens Udbredelse indenfor Slagteriernes Leverandørkredse.